

MARCO MEGSZÖKÖTT, BALÁSTYÁIG GYALOGOLT – VÁRJA, HOGY CSALÁDJA HAZAJUTTASSA

Rabszolgaként dolgoztattak három németet Temesváron

Ahova Marco valószínűleg soha nem akar visszatérni. Fogsága, kényszermunkája helyszínét mutatja a térképen a német fiatal. FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

Romániába csalt, kifosztott, és egy hónapig rabszolgaként dolgoztatott három német fiatal embert egy román ismerősük. Marco Jahn és két társa megszökött, 155 kilométert gyalogolt Balástyáig, akiket rendőrök és az ottani szálloda segített. Ketten már hazamentek, Marco kálváriája még nem ért véget.

BALÁSTYA DOMBAI TÜNDÉ

– Román ismerősöm többször hívott, hogy ha hazautazik Temesvár mellé, a családjához, tartsak vele egy-két napra. Koszival megy, mindegy, hány embert visz, náluk alhatunk, így olcsón megoldjuk a kirándulást. Egy 23 éves, gazdálkodó és egy 25 éves, szakképzetlen ismerősömmel június elején elkísértük a családjához. És akkor jött a döbbenet – kezdte mesélni hihetetlen kalandjukat a 23 éves, munkanélküli német szakács, Marco Jahn. Tekintetében most is ott a rettegés. Hangja remeg. – Sofőrünk másnap felszívódott azzal, hogy mindjárt jön. Vártuk, de hiába. A családja pedig a koszt és kvártély fejében befogott bennünket dolgozni. Bankkártyáinkat és egyikünk igazolványát elvették, később a többiekét is, mobiltelefonjainkat ellopták. Rabszolgának éreztük magunkat. Retteg-

tünk. Sehova nem mehettünk, csak robotolni nap mint nap. Hat román munkás is feltűnt

„Próbáltunk stoppolni, de koszos, bűdös menekülteket nem vett föl senki. Étlen-szomjan meneteltünk összesen 155 kilométert.”

Marco Jahn

melletttünk, de hozzánk senki nem szólt, senki nem segített. Falat rakattak velünk, építőanyagot hordattak, autót szereltek. Egy hónapba telt,

Hosszú még az út. Hazajutni sem egyszerű a három német fiúnak, hiszen családjuk munkanélküli, értük jönni vagy pénzt küldeni is nagy nehézségek árán tudnak. Egyikük három nap múlva kapott pénzt, kifizette a szállodaszámlát, és hazament stoppol. Másikukért kedden jött az édesapja, de annyi pénz nem volt nála, hogy Marcót is kiszabadítsa. Az édesapa annyit odahaza már kiderített, hogy nem ők voltak az elsők, akiket a román család rabszolgaként fogva tartott. Amikor Balástyán jártunk, Marco már tudta, hogy két testvére és szülei átutalták a pénzt, amiből kifizetheti a szállást, és vonatra ülhet hazafelé, Németországba.

mire egyik éjjel meg tudtunk szökni.

Az egykori kelet-németországi területről származó három munkanélküli fiatalember kiszámolta: Berlintől 50 kilométerre lévő otthonukig 1400 kilométert kell megtenniük – iratok és pénz nélkül, kiszolgáltatottan. Marco mesélte, a főút mentén haladtak. Rendőrnek nem mertek szólni sem a román oldalon, sem átlépve a határt, mert féltek, hogy még túl közel vannak, utoléri őket fogvatartójuk.

– Próbáltunk stoppolni, de koszos, bűdös menekülteket nem vett föl senki. Étlen-szomjan meneteltünk összesen 155 kilométert. Gyümölcsöt, zöldséget ettünk, ha találtunk valahol a földeken. Az erdőben aludtunk. Szétjártam egy cipőt teljesen, és cipeltem a többkilós táskát, amiben a ruháim voltak – mutatta Marco Jahn. Szegedet elkerülték, a balástyai autópálya-rendőrséget meglátva nyugodtak csak meg.

Jótett helyébe

A német nagykövetség előbb közölte a szállodával, hogy juttassa el a fiúkat Pestre, ahol enni adnak nekik és vonatjegyet kapnak. A családoknak viszont azt mondták: semmit nem fizetnek. Ezért a családok azt kérték, hogy maradjanak a fiúk. Az Orchidea Hotel vezetője azt mondta, arra gondolt, fordított helyzetben neki is jólesne a segítség. Ezért nagy kedvezményt adott, 180 ezer forintnak megfelelő eurót kért az ellátásért. A német nagykövetséget is megkérdeztük az eljárás módjáról. Lapzártánkig nem érkezett válasz. A megyei rendőr-főkapitányságtól Szent Szabolcs szóvivő mára ígért választ.

Oda csöngettek be segítségért. A rendőrök vették fel a kapcsolatot a budapesti német nagykövetséggel, ők pedig a fiúk családjával. Az otthoniak már kétségbeesetten kerestették a három eltűnt fiút a hatóságokkal. Marco szerint a nagykövetség kérte a rendőröket, hogy egy közeli szállodába helyezték el a menekülteket, és lássák el őket. A balástyai Orchidea Hotelben végre ehetek, ihattak, lefűrödhettek, és ágyban aludhattak.

Jó estét! 50 euró. Megyünk?

SZABÓ C. SZILÁRD

szabo.szilard@delmagyar.hu

„A milánói nagybácsi, akihez beajánlott a barátnőm, a buszállomáson várt. Elvitt a lakására, ahol több tucat romániai, bulgáriai és moldáviai nő élt összezárva. Akkor jöttem rá, mi is lényegében ez a szezonmunka.” Számtalan, a fentihez hasonló rémtörténetet hallottam és olvastam már olyan, mélyszegénységben élő kelet-európai lányokról, akik a magas fizetés reményében vállaltak pincérkedést vagy táncosnői munkát Nyugaton, s csak akkor döbbsen rá, hogy mire is akarják kényszeríteni őket, amikor már kiutaztak. Akkor viszont már nem ők döntenek arról, hogy akarnak-e strichelni

99 Úgy gyalogoltak 155 kilométert, hogy senkihez sem szóltak, senkire sem néztek.

vagy sem, hanem a nagybácsi. Ó nyom a kezükbe papírlapot, amin az áll: „Jó estét! 50 euró. Megyünk?” A lapunk által feltárt, Romániába csalt németek története nem illik a képbe.

Nem csupán azért, mert férfiakról van szó, hanem azért sem, mert itt kirándulást, nem pedig munkát ígért a román ismerős a huszoneves német fiataloknak. Ugyanakkor ott minden összeér a lányok és a fiúk történetében, ahogyan bántak velük. Úgy tűnik, hogy a modern rabszolgatartásnak megvan a kiskatéja. Első lépésben az adott ország nyelvét nem beszélő embert megfosztják személyes szabadságától, minden pénztől, iratától és kommunikációs lehetőségétől – nehogy felvegye a kapcsolatot az otthoniakkal. Tárgyként kezelik, lelki és – nem ritkán – fizikai terrort is alkalmaznak vele szemben, ha ellenáll. Az erődemonstráció célja az áldozat személyiségének megtörése, leépítése annak érdekében, hogy még könnyebben lehessen ellenőrizni a rabszolgakörülmények között.

Sokan feladják a harcot, és hónapok elteltével már nem képesek kikecmeregni szorult helyzetükből. A német fiatalok egy hónap után megszöktek, és úgy gyalogoltak 155 kilométert Balástyáig, hogy senkihez sem szóltak, senkire sem néztek. A félelem beleivódott sejtjeikbe, s a rettegés még tegnap is ott volt egyikük tekintetében.

Szervezetten jönnek a romániai betegek

SZEGED MUNKATÁRSUNKTÓL

Szervezett formában érkeznek máától Szegedre azok a romániai állampolgárok, akik a klinikákon térítési díjért szeretnék gyógykezeltetni magukat. Az erről szóló szerződést a magyar és a román sajtó jelentős érdeklődése mellett írta alá tegnap a Novotel Szállóban Pál Attila, a klinikai központ elnöke és a két ellátásszervező cég képviselője: Adriana Tarean, a Medical Tourism Corporation S.R.L. ügyvezető igazgatója, illetve Tanács Róbert, a MedTour.ro Kft. ügyvezető igazgatója. Tanács hangsúlyozta, hogy a szerződés az

Európában egyre inkább terjedő egészségturizmus első lépése Szeged vonatkozásában, ami – hivatalos jellege miatt – biztosítékot ad a minőségi, felelősségteljes és számon kérhető orvosi ellátásra. Pál Attila bemutatta a klinikai központ szakellátásait, fejlesztéseit, és beszélt az egészségügyi integrációról. Adriana Tarean hangsúlyozta: örül a szerződésnek, hiszen egyre nő a magyar egészségügyi ellátás iránt érdeklődő román állampolgárok száma. Tavaly összesen 1383 fizetős fekvő és 3995 fizetős járó beteg érkezett Romániából a szegedi klinikákra, idén májusig ez a szám 583, illetve 1661 volt.

273 alatt az euró

BUDAPEST. A forint erősödött az euróval szemben, amely 273 forint alatt állt szerda este a londoni bankközi devizapiacra. Röviddel 20 óra előtt az euró 272,54 forintra gyengült a keddi késő esti 274,68 forintról (–0,78 százalék). Szerdán eddig

274,88 és 272,21 forint között mozgott az euró. Idén eddig 3,41 százalékkal erősödött a forinthon viszonyítva.

Ugyanakkor a dollár 193,00 forintra – napi mélypontra – gyengült a keddi késő esti 196,65 forintról (–1,86 százalék).

Népszerű zenék: QUEEN, U2, BOLERO...

Béjart Ballet Lausanne

SZERELEMTÁNC balettest július 17., 18.

Különleges látványvilág **VERSACE** ruháiban...

Jegyértékesítés:
Szabadtéri Jegyiroda
REÖK, Tisza L. krt. 56
T. 62 541 205
www.szabadtéri.hu